

Publicerad 2012-09-04 15:44 av AgnesP

Och så undrar jag...

Varför jag måste gå
på kanten av horisonten och bortom

Varför jag måste gråta
när neonerna nynnär och nåden göms i en ögontår

Varför jag måste gunga
melankoliskt i en Nassehatt och skimra medan jag gör det

Kanske är det deras fel?

Du vet...

Han som klev ut genom dörren
och gifte sig med den första han mötte
Hon som följde helt in i döden
Han som fick skägg och vandrade bort

Och alla dem som skrev
Ordmänniskor
Liksom jag

Och de viskande andra som finns bakom
i rader av liv

Eller?

Så är jag bara
Henne där

Med det mörka, det gröna och getter på taket

Som måste det...
Och lite till

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AgnesP med Poeter.se id #35149 innehar upphovsrätten